

פורים

פרק א - משמעות השמחה

פורים הוא חג שמזוהה יותר מכל עם שמחה וצהלה, תחפושות, שירים וריקודים. במשך השנה קיימים אירועים או חגים שמעלים בנו תחושות שונות ומגוונות. פעמים אותו האירוע יעורר אצל אנשים שונים תחושה שונה.

1. ערכו רשימה של תחושות חיוביות ושליליות, ורשמו ליד כל תחושה - סיבה שעשויה לעורר אותה.

2. רישמו ליד כל תחושה את האירוע או החג המבטא אותה, על פי הרגשתכם.

רצינות -

כאב -

הודיה -

שמחה -

3. האם אתם מכירים חג או אירוע שבו קיימים זה לצד זה תחושות מנוגדות? כיצד מתמודדים עם הקושי של ניגוד תחושות?

קראו את הפסוקים הבאים ממגילת אסתר: ח, טז-יז; ט, יז-יח; ט, כא-כב

מה הן המילים החוזרות בפסוקים אלו?

מה ניתן ללמוד מכך?

1. סוגי שמחות

שמחה יכולה לנבוע מסיבות שונות – מה הן?
מה משמח אתכם באופן אישי?
אילו סוגי שמחות מוכרים לכם?

שמחה חומרית

שמחה חומרית יכולה לנבוע מאכילה, משימוש בחפצים או מרכישתם.

על כך אומר הרמב"ם ^מ:

שבעת ימי הפסח ושמנות ימי החג עם שאר ימים טובים כולם
אסורים בהספד ותענית. וחייב אדם להיות בהן שמח וטוב לב, הוא
ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלוים עליו, שנאמר: "ושמחת בחגך" ...
כיצד? הקטנים – נותן להם קליות ואגוזים ומגדנות,
והגשים – קונה להן בגדים ותכשיטין נאים כפי ממונו,
והאנשים – אוכלין בשר ושותין יין, שאין שמחה אלא בבשר
ואין שמחה אלא ביין.

(הלכות יום טוב, פרק ו)

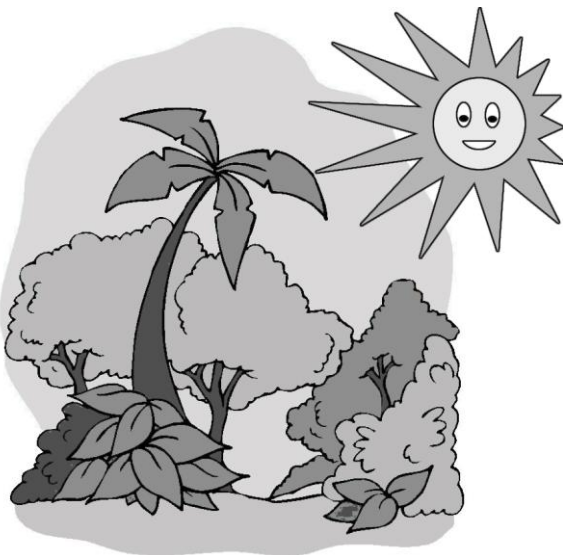

1. עיינו במילון והגדירו את הערכים 'קליות' ו-'מגדנות'.
2. מדוע מדגיש הרמב"ם שאדם יקנה לאשתו תכשיטים דווקא 'כפי ממונו'?
3. מדוע הרמב"ם כותב שהאיש קונה מתנות לבני משפחתו? האם כיום המציאות שונה?
4. הביאו דוגמא, מחיי היום יום, כיצד מתנה – גם אם אינה יקרה – יכולה, בכל זאת, לשמח מאד.
5. האם, לדעתכם, יש הכרח לשמוח דווקא על פי הפירוט שהרמב"ם כתב, או שכל משפחה תשמח על פי טעמה האישית?

שמחה נפשית

שמחה נפשית נובעת מתחושת סיפוק כללית מהחיים, מהמשפחה, או מאירוע מסויים. גם מתן מחמאה גורם לתחושת שמחה.

המקורות הבאים מדגימים שמחה נפשית:

**צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה,
בעטרה שעטרה לו אמו ביום זותונתו
וביום שמוזות לכו**
(שיר השירים ג, יא)

אף שהיה ר' שלמה שרוי בשמחה תמיד ועסוק כל העת בניגונים ובשירה, מי שלא ראהו עורך חתונה, לא ראהו בשמחתו האמיתית מימיו. כשהיו מגיעים החתן והכלה, ניצב היה כמצביא ומלהיב את הציבור. החתן נתרום אל על על כתפי אחד הרוקדים, ובלהט אש הרינה - כבדי רגליים קלו כאיילות, ועלגי לשון פצחו בשירה, עד שנדמה היה, שעוד מעט הכיסאות והשולחנות ירימו רגליהם בריקוד.
(מתוך הספר: "ר' שלומליה", על ר' שלמה קרליבך)^מ

כיתבו סיפור או שיר (שאתם מכירים או שחיברתם בעצמכם) המבטאים שמחה נפשית.

שמחה רוחנית

שמחה רוחנית נובעת מתחושת קירבה אל הקדוש ברוך הוא.
לפניכם מקורות המדגימים שמחה זו:

פקודי ה' ישרים משמוזלי לב

מצות ה' ברה, מאירת עינים
(תהלים יט, ט)

שיר המעלות לדוד,

שמוזתלי באומרים לי בית ה' נלך,
עובדות היו רגלינו בשערי ירושלים
(תהלים קכב, א-ב)

תארו אירוע בו חוויתן תחושה של שמחה רוחנית.
מה משמח בחוויה רוחנית או במעשה בעל משמעות רוחנית?

במהלך החיים פעמים רבות קיים שילוב בין סוגי שמחות שונים. למשל, שמחת חתונה או שמחת עלייה לרגל לבית המקדש יכולות להיות לא רק שמחה נפשית אלא גם שמחה רוחנית.

ביום ההוא קדש המלך את תוך הזוּזר אשר לפני בית ה', כי עשה שם את העולה ואת המנוזה ואת זולבי השלמים, כי מוזוז הנזושת אשר לפני ה' קטן מהכיל את העולה ואת המנוזה ואת זולבי השלמים.

ויעש שלמה בעת ההיא את הזוזג, וכל ישראל עמו, קהל גדול מלבוא זומת, עד נזול מצרים, לפני ה' אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום.

ביום השמיני שלזז את העם, ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמוזים וטובי לב, על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו.

(מלכים א, ח, סד-סו)

ואכלתם שם לפני ה' אלוהיכם,
ושמוזתכם בכל משלזז ידכם אתם ובתיכם,
אשר ברכך ה' אלוהיך.
(דברים יב, ז)

1. ציינו אלו סוגים של שמחה גלומים בכל מקור.
2. לפניכם רשימת ביטויים הקשורים למלה שמחה. הסבירו אותם.

שמחת מצוה

שמחת יצירה

שמחה לאיד

בעל שמחה

אין מערבין שמחה בשמחה

עיינו בספר עובדיה פרק א פס' יב.

מפני מה מזהיר הנביא את אדום? מדוע?
איזו שמחה מתוארת שם?
חוו דעתכם על שמחה זו.

השמחה מהווה יסוד מרכזי בהלכות פורים, זאת ניתן ללמוד גם מתוך התבוננות בשש הלכות החג:

מקרא מגילה

קריאה בתורה

איסור הספד ותענית

סעודת מצווה

משלוח מנות

מתנות לאביונים

מבין המצוות הללו, אילו מהן מעוררות תחושה של שמחה? איזה סוג של שמחה?

2. שמחה וערבות הדדית

ישנה אימרה ידועה: "אדם קרוב אצל עצמו" –

הסבירו אימרה זו.

האם האימרה: "אדם קרוב אצל עצמו" מבטאת נטיה חיובית או שלילית?

הנטיה של בני אדם לדאוג תחילה לקרובים אליהם – מעוגנת בהלכה. למשל בדיני צדקה: "עניי עירך קודמים". עם זאת, התורה מזהירה אותנו לא לשכוח גם את אלו שאין לנו קשר קרוב עמם ואת אלו שאינם יכולים לשמוח לבדם.

עיינו בחומש דברים פרק טז פסוק יא.

על פסוק זה אומר רש"י מ:

ארבעה שלי כנגד ארבעה שלך....
אם אתה משמח את שלי, אני משמח את שלך.

1. מי הם ה"ארבעה שלי" (של הקב"ה) ומי הם ה"ארבעה שלך" (של האדם)

על פי פירוש רש"י לפסוק.

2. מהו התנאי שהקב"ה מציב לנו?

חז"ל מצווים אותנו לגלות אחריות חברתית ולפתח רגישות כלפי בני המשפחה, החלש והבודד. הרמב"ם מבהיר כיצד יש לשלב רגישות זו גם בזמן שמחה פרטית:

יש בכלל אותה שמחה לשמוח הוא ובניו ובני ביתו כל אחד ואחד כראוי לו, וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האומללים, אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש – אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כרסו, ועל אלו נאמר (הושע ט) "זבחיכם כלחם אונים להם, כל אוכליו יטמאו כי לחמם לנפשם", ושמחה כזו – קלון היא להם...

(הלכות יום טוב פרק ו)

1. הסבירו: מה היא "שמחת כרסו"?
2. מה צריך האדם לעשות כדי להפוך את "שמחת כרסו" לשמחה של מצוה?
3. מתוך שש מצוות החג - שלוש קשורות לאכילה. מצוות אלו מבטאות שלשה מעגלים בחיי האדם: משפחה, חברים וקהילה. ציינו את המעגל המתאים לכל מצוה.
4. מה יעשה אדם שכספו מועט ויש באפשרותו לקיים רק מצוה אחת מתוך שלוש המצוות הללו?

גם לדילמה זו מתייחס הרמב"ם:

מוטב לאדם להרבות במתנות
לאביונים מלהרבות בסעודתו
ובמשלוח מנות לרעיו, שאין שם
שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח
לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים.
שהמשמח לב האומללים הללו -
דומה לשכינה.

(הלכות מגילה וחנוכה, ב, יז)

מדוע מדמה הרמב"ם את המשמח לב אומללים למעשה השכינה?
ספרו על מקרה בו שימחתם את הזולת. כיצד הרגשתם?

שמחת המונים בתל אביב לאחר החלטת האו"ם על הכרזת מדינת ישראל ב-29 לנובמבר, 1947

פרק ב – לדמותה של אסתר

גיבורת המגילה שלנו היא אסתר המלכה, שעל שמה קרויה המגילה.

1. לכל איש יש שם

עירכו סבב בקבוצה. כל הנוכחים יאמרו את שמם (או שמותיהם) ויצינו את הסיבות למתן השם.

שמו של אדם מעיד על מהותו הפנימית, ולכן משמעות השמות באה ללמד אותנו דברים חשובים.

לאורך כל פרקי המגילה, למעט פעם אחת, גיבורת המגילה נקראת 'אסתר', אולם בפעם הראשונה בה אסתר מוזכרת במגילה, היא מכונה בשני השמות -

"ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם" (אסתר ב, ז)

מדוע נקראת הדסה גם בשם אסתר? מהי המשמעות של שני השמות הללו?

השם הדסה הינו שם עברי, על שם צמח ההדס:

"ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם
ובירושלם לאמר: צאו ההר והביאו עלי זית, ועלי
עץ שמן, ועלי הדס, ועלי תמרים, ועלי עץ עבות,
לעשות סוכות ככתוב."

(נחמיה ח, טו)

השם אסתר הינו שם פרסי, על שם הכוכב אסתר:

הדסה שמה, ולמה נקרא שמה אסתר?
שהיו עובדי אלילים קורין אותה כוכב הנגה על שם 'אסתר'
(ילקוט שמעוני, תתרג)

1. מדוע נקראה אסתר גם בשם עברי וגם בשם פרסי?

2. מדוע ישנם הורים שבחרים שני שמות לתינוק שנולד להם?

3. ישנם אנשים שנולדו בארץ זרה ולהם שם לועזי. מהי, לפי דעתכם, הרגשתו של עולה חדש שמשנה את שמו משם לועזי לשם עברי? ישנם עולים המעדיפים להשאיר את שמם הלועזי, מדוע?

4. האם אתם מכירים אדם שהוסיפו לו שם במהלך חייו, מדוע עשו זאת?
5. במרבית המקרים נשים הנישאות מאמצות את שם המשפחה של האיש.
ישנן נשים השומרות על שם נעוריהן גם לאחר הנישואין, ויש להן שני שמות משפחה. מדוע, לדעתכם, הן עושות זאת?

על כפל השמות (הדסה, אסתר) של גיבורת המגילה דרשו חכמים:

"ויהי אמן את הדסה" - קרי לה הדסה, וקרי לה אסתר.
תניא, רבי מאיר אומר: אסתר שמה, ולמה נקרא שמה הדסה?
על שם הצדיקים שנקראו הדסים,
רבי יהודה אומר: הדסה שמה, ולמה נקראת שמה אסתר?
על שם שהיתה מסתרת דבריה, שנאמר: אין אסתר מגדת את עמה וגו'.
(מסכת מגילה, יג)

1. כיצד כל אחד מהתנאים מפרש את שמה של גיבורת המגילה?
2. הסבירו את עמדותיהם של ר' מאיר ור' יהודה, בשאלה: מה הוא השם ומה הוא הכינוי הנוסף.
3. מדוע נמשלו הצדיקים להדסים?
4. האם ישנה משמעות לסדר נתינת השמות?

לעתים, השם הראשון מבטא את הרצון הראשוני של ההורים והשם השני מבטא רצון נוסף המתלווה לשם הראשון.

שני החכמים נחלקו לגבי הרצון הראשוני של הורי אסתר בבחירת שמה. **ר' מאיר** סובר שאביה ואמה של אסתר בחרו להעניק לה את השם הפרסי - 'אסתר' כשם ראשון. דבר זה מבטא את ההשפעה של הסביבה הפרסית על הקהילה היהודית בשושן.

קיראו את המדרש הבא, וכיתבו כיצד באה לידי ביטוי השפעת הסביבה הפרסית.

שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי:

מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל (לשון סגי נהור, הכוונה לישראל עצמם)
שבאותו הדור כליה?
אמר להם: אמרו אתם!
אמרו לו: מפני שנהגו מסעודתו של אותו רשע.
(מסכת מגילה, יב)

הסבר לדעה הטוענת כי באותה תקופה היתה ליהודים בשושן נטיה להתערות בקרב החברה הפרסית, נמצא בדברי הרב יובל שרלו ^מ:

לאחר שנגזרה הגזירה על עם ישראל, אין יותר טעם ב"השתלבות במרחב" של ממלכת פרס ומדי, היהודים מבינים כי אי אפשר להמיר את הזהות היהודית, ולנסות להתבולל. הרצון של יהודי פרס ומדי להמשיך ולהנות מן הסעודות המלכותיות מתנפץ אל מול המציאות בה נגזר דין מוות על כל היהודים, באשר הם.

(גליון לפורים)

לדעת ר' מאיר, השם השני של אסתר הוא השם היהודי: הדסה. מסתבר ששם זה ביטא את רצון אביה ואמה של אסתר להמשיך ולשמור על סממנים יהודיים.

ר' יהודה סובר שאביה ואמה של אסתר בחרו להעניק לה את השם היהודי 'הדסה' כשם ראשון. בחירת השם היהודי 'הדסה' כשם עיקרי מבטאת את התודעה היהודית החזקה שהיתה להוריה של אסתר, והם לא רצו להסתיר זאת. לדעת ר' יהודה, השם השני של הדסה הוא השם הפרסי – אסתר, שם המסמל את ארועי העתיד של התינוקת, שם המרמז לשורש ס.ת.ר.

מה מסמל השורש ס.ת.ר. בסיפור המגילה?

2. מהלך חייה של אסתר

אסתר נתייתמה מהוריה ואומצה על ידי דודה, מרדכי. בנערותה היא נלקחת, בלא שנשאלה, לארמון המלוכה. הארמון הינו מקום זר ולא ידידותי, בו הכל שונה מבית מגורים רגיל. אסתר לא מגלה לאף אחד את זהותה, עובדה המעצימה את בדידותה הרבה. בנוסף לכך, אין לה זכות לדבר עם המלך באופן חופשי. כדי לשוחח עם האיש שהיא נשואה לו, היא חייבת לקבוע פגישה מראש, כפי שמסופר:

כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל הזוּצֵר הפְּנִימִית אשר לא יקרא – אזוּת דתו להמִית לְבַד מֵאִשֶּׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שִׁרְבִיט הַזֶּהב וּזְזִיה. וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם.
(אסתר ד, יא)

1. מרדכי ציווה על אסתר שלא לגלות את מוצאה (אסתר ב, כ); מדוע, לדעתכם?
2. השלימו על פי המגילה, פרק ב פס' טז:
אסתר נלקחה לבית המלך בחודש _ בשנה _ למלכותו של אחשורוש.
3. השלימו על פי המגילה, פרק ג פס' ז:
גזירת המן ניחתה על היהודים בחודש _ בשנה _ למלכותו של אחשורוש.
חשבו כמה זמן שהתה אסתר בארמון המלך.

4. מה, לדעתכם, מתחולל בנפשה של נערה החייבת להסתיר את זהותה זמן כה רב?

5. מרדכי פנה לאסתר שתשמש כשליחת-ציבור לביטול רוע הגזירה, אך אסתר חוששת.

- א. מפני מה חוששת אסתר?
- ב. האם חששותיה של אסתר מוצדקים?

לאחר שמרדכי רואה כי אסתר חוששת לבצע את מהלך ההצלה, הוא אומר לה:

אל תדמי בנפשך להימלט בית המלך מכל היהודים.
כי אם הזורש תזורישי בעת הזאת,
רווזו והצלה יעמוד ליהודים במקום אזור,
ואת ובית אביך תאבדו,
ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות.

(אסתר ד, יג-יד)

בדברי מרדכי לאסתר משולבים מספר טיעונים הבאים לשכנע אותה לבצע את המשימה הכרוכה בסכנה רבה.

צינו ליד כל טיעון את המילים המתאימות מתוך הקטע המצוטט:

1. מרדכי מזכיר לאסתר את שורשיה היהודיים.
2. מרדכי מציב בפני אסתר אתגר, "יעוד".
3. אם אסתר לא תבצע פעולה זו, היא עצמה עלולה להיפגע.

בסופו של דבר, דברי מרדכי חדרו לליבה של אסתר. היא השתכנעה וקיבלה על עצמה את המשימה הגדולה של הצלת עם ישראל.

3. תכונותיה של אסתר

נבחן כמה מתכונות האופי של אסתר, לאור המסופר לנו במגילה ובדברי חז"ל.
לאסתר יש *אסתר* אסתר יודעת שהחוק קובע כי אסור לאף אחד להפגש עם המלך ללא בקשה ותיאום מוקדם. למרות זאת היא מוכנה לסכן את נפשה, ולבוא אל המלך ללא הזמנה, וכך מסופר במגילה:

ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדתי; וכאשר אבדתי – אבדתי.
(אסתר ד, טז)

1. ציינו מקרה ששמעתם עליו, או שחווייתם בעצמכם, בו מעשה ההצלה כרוך בסיכון רב.

2. בפרקי אבות נאמר: "איזהו גיבור? הכובש את יצרו."

ציינו מה הוא המשפט הנכון, והסבירו את בחירתכם:

הגיבור - אינו פוחד ולכן מוכן להסתכן.

הגיבור - פוחד, ולמרות זאת מוכן להסתכן.

הגיבור - פוחד ולכן אינו מוכן להסתכן.

בני אדם מעבירים מסרים ותחושות גם ללא מילים. התחושות שאנו משדרים באמצעות הבעות הפנים ותנועות הגוף נקראות "שפת הגוף". ההרגשה הפנימית של האדם משתקפת במראהו ובהבעת פניו, ולכן כדי להצליח במשימה, האדם הפוחד צריך לדלות מתוך נפשו כוחות פנימיים ולעטות ביטחון עצמי ונינוחות.

אסתר מזמנת עצמה לפגישה עם אחשוורוש, בודעה כי מעשה זה עלול להביא להוצאתה להורג. סביר להניח שאסתר נמצאת במצב רוח קשה, ולכן טבעי היה שהחשש והפחד ניכרו בפניה. על כך נאמר במדרש:

"ויהי כראות המלך את אסתר המלכה" - (ה, ב)

אמר רבי יוחנן: שלשה מלאכי השרת נזדמנו לה באותה שעה:
אחד שהגביה את צוארה, ואחד שמשך חוט של חסד עליה,
ואחד שמתח את השרביט.

(מסכת מגילה טו ע"ב)

1. כיצד תרם כל אחד משלושת המלאכים לשיפור הופעתה של אסתר בפני אחשורוש?
2. חברו שיחה דמיונית בין אסתר לבין המשרתת האישית שלה שבה היא נותנת אמון. בשיחה אסתר מפרטת את החששות שלה מהמפגש הגורלי, ואת הפעולות שהיא נוקטת כדי להתמודד עם הפחד ולהצליח במשימה.
3. המחיזו את השיחה בפני הקבוצה.

גזירה נוראית ניחתה על עם ישראל: גזירת השמדה וכליון. אסתר צמה שלושה ימים, היא ונעורותיה וכל היהודים הגרים בשושן, לפני שהיא פונה אל אחשורוש במגמה לבטל את רוע הגזירה. מה ביכולתה לעשות?

1. מדוע ביקשה אסתר מכל היהודים שיצומו עמה?
2. באילו מצבים מתקיימת תפילה ברוב עם? האם השתתפתם בתפילה כזו? שתפו את הקבוצה בתחושות שחווייתם באירוע גדול זה.
3. לפניכם שש אפשרויות של פעולות שאסתר יכולה היתה לבצע. בצידן רשומות שבע סיבות המפריכות אפשרויות אלו. התאימו בין המספרים לאותיות.

אסתר יכולה:

1. לבקש להרוג את המן בגלל רישעותו.
2. לציין כי מעשה זה אינו מוסרי.
3. לומר לאחשורוש שגזירה זו תפגע באהבתה אליו.
4. לבכות ולומר שהמעשה יעציב אותה.
5. להדגיש שבביצוע הגזירה גלום הפסד כלכלי, כיוון שאלפי אנשים לא ישלמו מיסים.
6. לומר שהמעשה עלול לפגוע בשמו הטוב של המלך.

אולם אין לזה סיכוי, כיוון ש...

- א. למלך יש נערות רבות נוספות על אסתר.
- ב. המלך הוא דיקטטור (שליט יחיד) שאינו צריך להתחשב בדעת הקהל.
- ג. המן הוא המשנה למלך והוא מקורב לאחשורוש.
- ד. אחשורוש לא רואה חובה להתחשב ברגשותיה של אסתר.
- ה. המן נתן 10,000 שקל למלך, כפיצוי עם הבקשה להפעלת הגזירה.
- ו. המוסר לא מעניין את אחשורוש.
- ז. קשה להפעיל שיקולים מוסריים בחברה של הוללות.

אם כן, מה תוכל אסתר לטעון?

אסתר ניחנה *ממנו* רבה. היא החליטה להקים חיץ בין אחשורוש להמן, ליצור איבה בין השניים, ועל ידי כך להעביר את אחשורוש לצד שלה. איך היא תבצע את המהלך הזה?

הרי אחשורוש נותן אמון גדול בהמן. המן הוא המשנה למלך, הוא האדם הקרוב ביותר למלך. והיא? אמנם היא אשתו המלכה, אך אפילו לדבר עמו באופן חופשי היא אינה יכולה, אלא על ידי הודעה מראש.

אסתר החליטה לזמן את אחשורוש לבוא למשתה יחד עם המן.

על ידי הזמנה זו אסתר גורמת לאחשורוש לתהות:

מדוע אסתר מזמינה גם את המן

יחד איתו למשתה?

מדוע אסתר מזמינה רק את המן מבין

כל השרים?

מה כל כך דחוף בהזמנה מהיום למחר?

האם אסתר והמן קושרים קשר נגדו?

יש לזכור כי דיקטטורים (שליטים יחידים) חוששים באופן תמידי ממזימות נגדם, ולכן טבעי היה למלך לחשוש מנסיונות של המקורבים אליו – להשתלט על הממלכה.

המחשבה על אפשרות של הפיכה (=מרד במגמה להחליף את השלטון) לא נתנה למלך מנוח, עד כדי כך שהוא לא הצליח להרדם כל הלילה, כפי שנאמר:

בלילה ההוא נרדה שנת המלך (ו, א)

במהלך המשתה אסתר מעצימה את סקרנותו של המלך:

- היא אינה מביעה בקשה מיוחדת.
- היא מזמינה את המלך ואת המן למשתה נוסף.
- היא נותנת להמן כבוד רב.

לפניכם שתי ההזמנות של אסתר.

נוסח ההזמנה של אסתר אל המשתה השני:

נוסח ההזמנה למשתה הראשון:
ציינו את ההבדל בין שני הנוסחים.

אחשורוש מגיע למשתה השני דרוך, חושד וחושש: מי יודע איזה תרגיל הפיכה מסתתר במשתה מוזר זה. אולם, אסתר מבהירה לו מיד שאין לה שום כוונה לחתור תחתיו, אלא היא זו שנמצאת בסכנת מוות. אסתר בעצם אומרת:

אל חשש! לא אתה בסכנה; העם שלי בסכנה!!

כאשר אחשורוש מרגיש כי לחשש שלו לא היה כל יסוד במציאות, הוקל לו. אסתר מנצלת את ההזדמנות של הרגע ושוטחת את בקשתה להציל את עמה:

"תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי" (ז, ג)

בבקשה זו אסתר מפגינה הזדהות עם עמה, חושפת לראשונה את שייכותה הלאומית, ומצהירה על כך בגלוי:

"כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי" (ח, ו)

אסתר ומרדכי מובילים מהלך שגרם להצלת היהודים, ומכריזים על יום הניצחון כיום חג לדורות:

ותכתב אסתר המלכה בת אביזיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקיים את איגרת הפורים הזאת השנית... ומאמר אסתר קים, דברי הפורים האלה ונכתב בספר (ט, כט-לב)

הנכם עיתונאים. כיתבו כתבה (היעזרו בדמיונכם) על המלכה הצעירה שהצילה את עמה. הכתבה כוללת: כותרת, כותרת משנה, פתיח וגוף הידיעה.

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר

